

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

سازمان انقلابی افغانستان

۱۶ می ۲۰۱۳

دو کیشوت های «مائویست»

بیماران روانی با لاطائلات «مائویستی»

(۵)

مخرج مشترک دیگر «سازمان کارگران افغانستان»، «شورش» و «پولاد» اعتراض به همکاری ما با «پورتال افغانستان آزاد - آزاد افغانستان» است. «کارگران» دو آتشه ما را متهم به «خیانت» می کنند و «شورشی» ها هم در نوشته های شان قسماً این همکاری را هماهنگی با تسلیم طلبی خوانده اند و «پولاد» هم از این دو عقب نمانده، همکاری ما با پورتال، خشمش را برافروخته است.

«سازمان کارگران افغانستان» می نویسد: «از کجای اپورتونیسم باید نوشت و آغاز یا فرجام نافرجامش، کدامین یک را نخست باید فرومالید؟ از نشر «انقلابیات» این سازمان در وبسایت دوسره استخباراتی «آزاد افغانستان» باید آغاز کرد... زمانیکه هنوز از ماهیت اپورتونیستی وبسایت «آزاد افغانستان» سر در نیاورده بودیم، یک «نیشسته» به آن وبسایت فرستاده بودیم. بعدا که شناخت ما شناخت ما اضافی است؟ از گرداننده گان آن وبسایت دوسره استخباراتی که عامل کوانتل پرو است، آگاهی حاصل کردیم، دیگر هرگز چنان اشتباهی را مرتکب نشدیم چه رسد به آنکه با تکرار اشتباه، همانند «سازمان انقلابی افغانستان» به خیانت همکاری با آن وبسایت مجمع مرتجعان نامبردار شویم... و اما حضرات «انقلابی» دست کم، هفته یک مطلب، به آن وبسایت، برای سالیان متمادی فرستاده اند. این سلسله «مراودات» حتی از زمان بنیانگذاری «گروه پیشگام» آغاز یافته، و از آغاز کار «سازمان انقلابی» تا اینک به گونه ی خسته گی ناپذیر ادامه داشته است. (خیلی دردناک است که کتاب ارزشمند «دفاع از مانو، دفاع از مارکسیسم خلاق است» فقید «فروتن» از آدرس «سازمان انقلابی افغانستان» توسط وبسایت دوسره استخباراتی «آزاد افغانستان» به نشر میرسد)».

و «شورشی» ها می نویسند: «ما نمی توانیم از همکاری های بی دریغ رفیق نسرين معروفی، مبارز عزیز خلیل الله معروفی، رزمنده عزیز داکتر میر عبدالرحیم عزیز و رفیق ارجمند سید حسین موسوی یادآوری نکنیم»

ببینید که سازمان انقلابی افغانستان تا کدام سطح سقوط می نماید و به تعریف و توصیف کسانی زانو میزند و آن ها را رفیق خطاب مینماید که به مادر، خواهر و فامیل مردم دو دشنام میدهند و شهرت مکمله کمونیست ها را علنی و آشکارا توسط سایت دوسره استخباراتی افغانستان آزاد - آزاد افغانستان افشاء مینمایند و نوکری و خوش خدمتی شان را به سیستم امپریالیستی به اثبات میرسانند. انقلابی بودن به این معنی نیست که ما حقیقت را زیر پا نماییم و به تعریف و توصیف کسانی زانو بزنیم که از پشت بر کمونیست ها خنجر میزنند. این کار سازمان انقلابی سقوط در لجنزار اپورتونیزم است که نمیتوان از آن انکار نمود.»

و «پولاد» که کمی دیرتر جنبیده و به این قافله پیوسته است، می نویسد: «در مورد دیگری «لاله» هوادار «سازمان انقلابی افغانستان» در اعلامیه اش از موسوی ضد انقلاب، خادم امپریالیسم و ارتجاع که بشکل جنون آمیزی بر جنبش انقلابی پرولتری (م - ل - م) حمله می کند و به فعالین این جنبش فحاشی می نماید، به دفاع برخاسته است که بدون تردید تائید این نظرات وی نیز می باشد. آیا چگونه ممکن است که بتوان موسوی را با چنین نظرات و مواضع ضد انقلابی حتی یک «استقلال طلب و آزادیخواه» صادقی توصیف کرد! و یا به سایت افغانستان «آزاد» توجه کنید. این سایت به تریبون دشنام و فحاشی، تخریبکاری و توطئه گری علیه جنبش انقلابی پرولتری (م - ل - م) کشور توسط موسوی و همپاله هایش مبدل شده است. ملاحظه می شود که مقوله های «استقلال و آزادی» از دید «سازمان انقلابی افغانستان» چنین مفهومی دارند.»

تو گوئی کار «سازمان کارگران افغانستان» دروغ گویی است و همین است که اینجا یک دروغ دیگر تحویل می دهد که گویا ما از زمان «گروه پیشگام افغانستان» با پورتال «افغانستان آزاد - آزاد افغانستان» همکاری داشته ایم، در حالی که چنین نیست و این همکاری به پس از تأسیس سازمان انقلابی افغانستان بر می گردد، نه پیش از آن. اما، بحث مهمتر اینست که چرا «مانویست ها» و «عمدتاً مانویست ها» و «پولاد» از همکاری ما با پورتال رنج می برند؟ آیا واقعاً پورتال «سایت دوسره استخباراتی» است؟ آیا واقعاً گردانندگان آن «از پشت بر کمونیست ها خنجر می زنند»؟؟

نه، ما چنین باوری نداریم. اگر تشخیص دهیم که با یک «سایت دوسره استخباراتی» روبه رو هستیم، همان روز رابطه خود را نه تنها با آن قطع می کنیم، بلکه تا حد ممکن و توان، نقاب استخباراتی آن را نیز پاره می کنیم. ما با پورتال «افغانستان آزاد - آزاد افغانستان» در خطوط مشترک همکار هستیم و البته به هیچ صورت آن را ارگان تیوریک و سیاسی کدام سازمان، حزب و جریان نمی دانیم. ما تلاش می کنیم تا حد توان این جبهه فرهنگی ضد استعمار و امپریالیزم و ضد دولت پوشالی و طالبان را تقویت کنیم. ما بر اساس اصول لنینی این حق را داریم که برای به دست آوردن متفق توده ئی حتی از تضادها در میان دشمن استفاده کنیم، بگذریم از این که در پورتال «افغانستان آزاد - آزاد افغانستان» با نام مبارزینی بر می خوریم که همه سالهای سال به خاطر آزادی انسان رزمیده اند، زندان دیده اند، شکنجه شده اند، زخم برداشته اند و درد کشیده اند؛ و اکنون هم با صدای رسا علیه اشغال می نویسند و فریاد می زنند. ما عمیقاً به آنان احترام می گذاریم و مسروریم که ایشان را به حیث هواداران در کنار خود داریم.

لنین می گوید: «پیروزی بر دشمن نیرومندتر از خود فقط در صورتی ممکن است که به انتها درجه نیرو به کار برده شود و از هر «شکافی» در بین دشمنان هر قدر هم که کوچک باشد و از هرگونه تضاد منافع بین کشورهای مختلف و بین گروه ها و انواع مختلف بورژوازی در داخل هر یک از کشورها و نیز از هر امکانی هر قدر هم کوچک باشد، برای به دست آوردن متفق توده ئی، حتی متفق موقت، مردد، ناپایدار، غیر قابل اعتماد و مشروط

حتماً و با نهایت دقت و مواظبت و احتیاط ماهرانه استفاده شود. کسی که این مطلب را نفهمیده باشد، هیچ چیز از مارکسیسم و به طور کلی از سوسیالیسم علمی معاصر نفهمیده است.» - چپ روی بیماری کودکی

وقتی یکی از رهبران پرولتاریا با صراحت به ما آموزش می دهد که باید از هر امکانی هر قدر هم که کوچک باشد به ضد دشمن استفاده کنیم، چرا ما نباید از «پورتال» که در آن مطمئن ترین و انقلابی ترین هواداران ما جمع شده اند، استفاده نکنیم و این تربیون ضد اشغال را تقویت نکنیم؟ اشتباهات خرد و کوچک و مخالفت های ما با بعضی از نوشته ها در این تربیون، ابداً مانع همکاری ما با آن شده نمی تواند. ما که در میان توده ها قرار داریم، به اهمیت این تربیون بیش از همه پی می بریم و به خود حق نمی دهیم که به خیالپردازی بچگانه و یا همان بیماری چپروانه کودکانه مبتلا شویم. این شایسته «مائیست ها» است تا در جالخانه غرب، «شورش» کنند و «پیام آزادی» بدهند و از بستر آن گاه در شمایل «شورشگر»، گاهی «پولادگر» و گاه هم «فولادگر» و گاهی هم «پولاد» سر در بیاورند، نه ما. همینجا خوب خواهد بود سخن نغز مائوتسه دون را در مورد بچه هائی از نوع «مائیست ها» بیاوریم تا مسأله را به ایشان بیشتر روشن ساخته باشیم: «برخی از رفقاء که شرایط ذهنی و عینی را مورد توجه قرار نمی دهند دچار بیماری انقلابیگری می شوند؛ آنان به کار پر زحمت و دقیق بین توده ها رغبتی نشان نمی دهند بلکه تنها آرزوی قهرمانی های بزرگ را در سر می پرورانند و در بحر تصورات و خیالات غوطه ور می گردند. این از بقایای پوچیسم است.» (در باره اصلاح نظرات نادرست در حزب) همین «انقلابیگری» در غرب است، که «شورشی»ها و «پولادها» به تربیون های ضد اشغال اهمیت قائل نیستند، آنان در صدد تقویت جبهه ضد امپریالیستی نیستند و راستی چرا باید باشند، وقتی وظیفه اصلی «مائیست ها» را مبارزه علیه «ستمگری پشتون ها» و جنبش انقلابی افغانستان تشکیل بدهد!!

بهتر است از ایشان پرسیم: آیا شرافتمندانه است کسانی که خود مثل جواسیس، رفقای جنبش انقلابی را به دشمن نشانی می کنند، آدرس آنانی را که حداقل مدعی مارکسیزم اند، در وب سایت های شان به نشر می سپارند و از مناطق بود و باش شان ذکر می کنند، ولی از طرف دیگر «معرفی کننده انقلابیون» را رفیق و «حزب» اش را هم که متهم به «خیانت به توده های زحمتکش» است، کمونیست می خوانند؛ حق دارند به دیگران اتهام استخباراتی بزنند؟؟؟

و به آقای «پولاد» نیز باید گفت که ما تا هنوز نه دیده ایم و نه خوانده ایم که رفیق عزیز ما «موسوی» علیه جنبش انقلابی افغانستان تخریبکاری و توطئه گری کرده باشد، و از چیزی که شما به نام «جنبش انقلابی پرولتری (م - ل - م) کشور» صحبت می کنید، با تأسف نه تنها ما، بلکه تعداد زیادی از شعله ئی ها از موجودیت آن در داخل کشور خبر ندارند و اگر منظور خودتان، «مائیست ها»، «حزب» و «کارگران» باشند، در این صورت جعلکاری می کنید، چون اینها مربوط به کشور نیستند و در غرب لمیده اند و آخری هم تنها و تنها در وب لاگ و با ترجمه اعلامیه های سازمان های چپی کشورهای دیگر و یا هم امضای اسناد مشترک با آنان سرگرم است و تا حال هیچ عمل مبارزاتی از آن به مثابه یک سازمان، دیده نشده است. در این مورد در بخش های بعدی بیشتر صحبت می کنیم.

ادامه دارد.